

**Όμιλία του νέου Καθηγουμένου,
Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου π. Νήφωνος**

Σεβασμιώτατε, σεβαστοί μου πατέρες και αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Αυτή ή ευλογημένη ημέρα του Ευαγγελισμού της Παναγίας μας, συνδέεται με την πορεία της Μοναχικής μου ζωής· Ευαγγελισμός το κελί μας στην Κανάλα, Ευαγγελισμός στη Νέα Σκήτη, Ευαγγελισμός στο Βατοπαίδι, και σήμερα που αναλαμβάνω μέ την εύχή σας και την ψήφο των αγαπητών πατέρων, την Ηγουμενία της Μονής, πάλιν Ευαγγελισμός.

Για αυτό μετά τον Τριαδικό Θεό, Τον οποίο δοξάζω και προσκυνώ, επικαλούμαι τις πρεσβείες της Γλυκυτάτης μας Μάνας και Γερόντισσας του Αγίου Όρους, μέσα στο οποίο γεννήθηκα και ανδρώθηκα ως μοναχός και μέσα στο οποίο την παρακαλώ να με αξιώσει να τελειώσω το βίο μου.

Σήμερα Σεβασμιώτατε που για πρώτη φοράν ενθρονίζεται εψηφισμένος Ηγούμενος στη Μονή μας, είμαι βέβαιος ότι αγάλλονται οι ψυχές των Μακαρίων κτητόρων, Νεκταρίου μοναχού και Πολυτίμης της ελεήμονος, των οποίων επικαλούμαι τις ευχές.

Ό Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος λέει ότι, Ποιμήν στην κυριολεξία είναι εκείνος που μπορεί να αναζητήσει και να θεραπεύσει τα απολωλότα λογικά πρόβατα με την ακακία του, το ζήλο του και την προσευχή του. Ακόμα Κυβερνήτης είναι αυτός που από τον Θεόν και τους κόπους του απέκτησε πνευματική δύναμη και μπορεί όχι μόνο από την τρικυμία αλλά και μέσα από την άβυσσο να ανασύρει και να σώσει το πλοίο. Παρακαλώ όλους σας να εύχεσθε να μου δώσει ο Θεός πνευματική δύναμη να είμαι καλός ποιμένας και σωστός κυβερνήτης τόσο στην ψυχή μου όσο και σε αυτούς που μου εμπιστεύθηκε ο Θεός.

Την ευλογημένη αυτή στιγμή που με την πρόνοια του Θεού, χωρίς εμείς να το σκεφτούμε ή να το προγραμματίσουμε, βρεθήκαμε στον θρόνο της Ηγουμενίας της Μονής ταύτης, θυμάμαι τα λόγια του Χριστού μας που είπε ότι : «Εί τις θέλει πρώτος είναι, έσται πάντων έσχατος και πάντων διάκονος». Αλλά ενθυμούμαι και το "Λέντιον" το οποίον εξώστηκε και έπλυνε τα πόδια των μαθητών του, εύχεσθε πάντοτε να το θυμάμαι και να το πράττω. Ιδίως σήμερα στις δύσκολες ημέρες που ζούμε, να μπορέσω να μεταφέρω το πνεύμα της ερήμου του Αγίου Όρους στην έρημο των Αθηνών και να φανώ άξιος των προσδοκιών Σας και της τοπικής μας εκκλησίας.

Ζητώ τις ευχές των μακαριστών γονέων μου και ιδίως της μακαριστής Μοναχής μητέρας μου, που έβαλε μέσα στην καρδιά μου, το φόβο του Θεού. Ζητώ τις ευχές του πρώτου μου πνευματικού, σεβαστού και πολίου Γέροντος Αθανασίου, Ηγουμένου της Μονής Σταυροβουνίου στην Κύπρο.

Ευχαριστώ τον Θεό για την μεγάλη ευλογία που μου έδωσε στα φοιτητικά μου χρόνια να γνωρίσω εναρέτους ανθρώπους, όπως τον μακαριστό Μητροπολίτη Νικοπόλεως και Πρεβέζης κυρό Μελέτιο, τον οποίο είχα πνευματικό και ο οποίος με στήριξε παντοιοτρόπως, καθώς και τις σύγχρονες άγιες μορφές του αιώνα μας, τον Άγιο Πορφύριο, τον Άγιο Παΐσιο, τον Άγιο Ιάκωβο, και τον Γέροντα Σίμωνα Αρβανίτη και να λάβω την ευχή τους. Όσο μεγάλη είναι η ευλογία άλλο τόσο μεγάλη είναι και η ευθύνη.

Να δοξάσω τον Θεό που με αξίωσε να βρεθώ μέσα στην αγιασμένη συνοδεία του Οσίου Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού και να επικαλεστώ τις ευχές του, ως ο έσχατος των εγγονών του, καθώς και του πολυσέβαστου αγαπημένου μου Παπά Εφραίμ του Κατουνακιώτου.

Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω τον Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίο, τον οποίο γνώρισα ως Μητροπολίτη Φιλαδελφείας, όταν ερχόταν στο Βατοπαίδι και πάντοτε η αγάπη και το ενδιαφέρον του με περιβάλλει.

Τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο μας κ. Ιερώνυμο, τον οποίο γνώρισα ως Αρχιγραμματέα της Συνόδου, απεσταλμένος από καθηγητές μου, οι οποίοι τον είχαν συμφοιτητή, και στου οποίου την αγάπη και το ενδιαφέρον στηρίχθηκα για να κατέβω στην Αθήνα, με την ευλογία του Ηγουμένου μου. Ζητώ την ευχή και την ευλογία του.

Τον παραδελφό μου Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανάσιο που πάντοτε με περιβάλλει με την αγάπη του και τους Μητροπολίτες Νέας Ιωνίας κ. Γαβριήλ και Εδέσσης κ. Ιωήλ, από τα χέρια των οποίων έλαβα την ιερωσύνη και την πνευματική πατρότητα.

Τον μακαριστό Γέροντα Πολύκαρπο κήτορα της Μονής στη Σουρωτή και της μονής στη Μάκρη της Αλεξανδρούπολης, την Γερόντισσα και όλη την αδελφότητα, καθώς και όλες τις αδελφές που βρίσκονται σήμερα μαζί μας. Την μακαριστή Μοναχή Μαρία την Ψηλή, της οποίας τις ευχές επικαλούμε.

Ζητώ τις ευχές των αγαπητών μου Βατοπαιδινών πατέρων και όλων των αγιορειτών πατέρων, Ηγουμένων και Γερόντων, ιδιαιτέρως του Γέροντος Ελισσαίου Σιμωνοπετρίτου καθώς και του Γέροντος Θεοκλήτου Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγίου Αρσενίου του Καππαδόκου Χαλκιδικής, που με τιμά απόψε με την παρουσία του και του Γέροντος Στέφανου στο Δρυόβουνο που με στηρίζουν με την πολλήν τους την αγάπη.

Τους Θρακιώτες αδελφούς μου που είναι σήμερα κοντά μου, με τους οποίους για μια δεκαετία συμπορευθήκαμε στο Μετόχι του Πόρτο Λάγους. Τους εκ Κύπρου αδελφούς μου, που απόψε με πολύ κόπο ήρθαν κοντά μου, όπως και τους φοιτητές και τους νέους των συνάξεων μας. Τους κατοίκους της Γλυφάδας που με αγκάλιασαν με την αγάπη τους.

Τους προ εμού Ηγουμένους της Μονής ταύτης, τον μακαριστό πατέρα Κάλλιστο, τον π. Κλαύδιο, τον π. Χριστόδουλο. Επίσης και τον Πρωτοσύγκελλό μας π. Αλέξιο, ο οποίος με την ιδιότητα του Ηγουμενοσυμβούλου με στηρίζει στο έργο μου, καθώς και τον Γενικό Αρχιερατικό και όλους τους κληρικούς της μητροπόλεως μας και τους υπολοίπους αγαπητούς μου κληρικούς, που απόψε ήρθαν να με τιμήσουν με την παρουσία τους, των οποίων ζητώ τις προσευχές και την αγάπη τους.

Ζητώ την ευχή, του πολλά παθόντος Σεβαστού και αγαπημένου μου Γέροντος και Ηγουμένου πατρός Εφραίμ, με τον οποίο συνδεθήκαμε από τα νεανικά μας χρόνια και συμπορευθήκαμε από τη αρχή της μοναχικής μας ζωής κοντά στον μακαριστό μας Γέροντα Ιωσήφ. Όλοι μας χαρήκαμε για την πρόσφατη ανθρώπινη δικαίωση του.

Και τώρα ο λόγος προς εσάς Σεβασμιώτατε πάτερ και Δέσποτα, που αν και δεν σας γνώριζα, αναδειχθήκατε προστάτης και πατέρας μου. Ευχαριστώ για την αγάπη σας που σε δύσκολες στιγμές, όταν φίλοι και πλησίον μου από μακρόθεν έστησαν, εσείς με αγκαλιάσατε και με στηρίξατε κάτω από τις πτέρυγες της πατρικής αγάπης Σας. Ως ευεργέτη μου, εγώ και η αδελφότητα μας, θα σας μνημονεύουμε στις ταπεινές προσευχές μας. Να σας έχει ο Θεός καλά, σώον, έντιμον, υγιά, μακροημερεύοντα και ορθοτομούντα τον λόγον της αληθείας.

Στρέφω τέλος την σκέψη μου στον νοητό μου Μωυσή, τον άνθρωπο που αγάπησα και ακολούθησα από τα 15 μου χρόνια, τον πολυσέβαστό μου Γέροντα Ιωσήφ τον Βατοπαιδινό, στον οποίο μετά Θεόν οφείλω τα πάντα. Τον Γέροντα ο οποίος πολεμήθηκε, συκοφαντήθηκε και στο τέλος ο Θεός τον δόξασε με το αιώνιο χαμόγελό του. Πατέρα μου και Γέροντά μου πρέσβευε υπέρ του αχρείου τέκνου σου.

Τέλος, προτρέπω όλους να συνδεθούμε με την αγάπη του Χριστού μας και όλοι μαζί να βαδίσουμε αδελφοί μου τον δρόμο της μετάνοιας και των δακρύων και να αξιωθούμε να εορτάσουμε και το επίγειο και το ουράνιο Πάσχα.

Άγιε μου Νεκτάριε, προστάτη μου από τα παιδικά μου χρόνια, σε ικετεύω πρέσβευε υπέρ εμού, σκέπασέ με, φρούρησέ με, με την αγάπη που τόσα χρόνια με περιβάλλεις.

Υπεραγία Θεοτόκε, Παντάνασσα και Παραμυθία, βοήθει μοι.

Ευχαριστώ όλους όσους είστε απόψε εδώ και παρακαλώ να εύχεστε να με σκεπάσει η Χάρις Του Θεού, να μου χαρίσει ταπείνωση και σύνεση για να ποιμαίνω τα λογικά πρόβατα του Χριστού μας. Αμήν.